

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEÏNS DE CALDES DE MALAVELLA
I DE CASSÀ DE LA SELVA

NUM. 30 - MARÇ DEL 1979

**C
A
L
D
E
S**

QUÈ, HO ARREGLAREM?

**C
A
S
S
À**

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col.lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JJORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

PREU ESTABLE

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

Quan semblava que les Associacions de Veïns havien fet de tot, i amb l'esdeveniment dels nous ajuntaments legitimats pel poble ja tenien tota la feina feta, heus ací que són cridades a una missió tant important o més que aquelles suplències democràtiques que amb tanta eficàcia protagonitzaren enfront dels ajuntaments de la dictadura.

Ara tindrem ajuntaments democràtics. Els excelentíssims senyors governadors civils poden ficar-se, per exemple, a la butxaca el dit de nomenar alcaldes puix d'ara endavant la investidura edilícia es farà a la Casa de la Vila i no en els palaus governamentals de les capitals de "província".

Els ajuntaments franquistes deixen un piló de nefastes herències. Pensar que els ajuntaments nous hi posaran remei en un obrir i tancar d'ulls pel fet de posseir l'ungüent taumatúrgic de la democràcia, equival a caure en pecat d'ingenuïtat per no dir d'estúpidesa.

SUMARI

Editorial	3
Fer-se respectar	4-5
Col.laboració	6
Planes locals	7 a 14
Aspectes d'abans	15
La Sardana	16
El cas Roche	17
Entreteniments	19

Consell de Redacció
format per:

Lluís Comalada
Antoni Figueras
Miquel Moncadas
Plató Pérez i Baró
Ramon Rabassedas
Santi Vizcaíno

Edita:

**ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE
CALDES DE MALAVELLA
i CASSÀ DE LA SELVA**

Imprimeix:

Gràfiques Duch / Cassà

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col.laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

No. En política, els miracles no existeixen. Si els antics alcaldes enrogien cada vegada que el governador civil els cridava a comptes, els alcaldes nous en lloc d'enrogir empal·lidiran quan el poble els cridi a judici. Ara serà més greu perquè la fiscalització no vindrà d'aquell home, per més governador que fós, sinó d'una comunitat, per més familiar que sigui, i a una comunitat administrada que demana compte concrets no hi ha altre remei que donar-los-hi clars, nets i sense embuts.

Es obvi que per a dur a terme la tasca encomanada, els ajuntaments necessitaran del recolzament del poble. No tants sols d'aquelles persones que els van votar sinó de tots. De tothom. En aquest recolzament l'Associació de Veïns en serà capdavantera, i l'ajuntament nou, el que sigui, del color que sigui, pot comptar amb aquest suport perquè l'Associació, que coneix molt bé els entreveïns de la democràcia, és conscient dels deures i dels drets que li pertocquen en la funció coadjuvadora del govern municipal.

No ens agradaria ser titllats d'ingenus perquè no en som més del que ens aconsella la confiança que raonablement hem de tenir en l'ajuntament sorgit de la intuïció política de la majoria dels ciutadans. No ens agradaria, tampoc, que ens confonguessin amb els catastrofistes de torn, els qui creuen que pel fet de ser cridat per al comandament, un home ha de caure amb fatalitat insuperable en les baixeses més denigrants.

Ni de bon tros nosaltres som així. L'Associació de Veïns es creu una peça petita però útil de la vida comunitària. Pensem que l'eficàcia d'una peça no depèn de la seva magnitud sinó de la utilitat per a crear benestar. L'Associació vol el benestar del poble. L'ajuntament, també. Així, doncs, treballem en el mateix solc, la mà sobre la mà amiga, en comunió d'esperit i coincidència de comportament. Ara bé, si per desviacions polítiques, submissions partidistes o veleitats personals els homes de govern s'allunyessin de l'interès comú dels governats, l'Associació estaria irreductiblement de la banda dels governats perquè creu que tota la força, tot el dret i tota la dignitat ve del poble, i no a l'inrevés.

L'Associació de Veïns, fidel a la crida de sempre, serà forta en tant sigui digna, i serà digna en tant estigui amb el poble. Perquè és poble. Només per això.

Aprendre a fer-se respectar

En aquests moments de tragí de cara a les eleccions municipals, ens ha semblat molt encertada la reflexió d'aquest vell lluitador que és Victor Alba.

Com ningú, ha estat capaç de fer-nos pensar en aquesta munió de conveïns nostres que mai son capaços de fer res, però que sempre es queixen de que els altres no ho facin per a ells.

Reproduïm l'article aparegut a AVUI el darrer 11 de març

El poble on visc està lligat al tren per un autobús d'una empresa. L'altre dia, uns quants —dones, nens, un parell d'obers, una mestressa— esperàvem que arribés a la parada. Feia fred i plovia. No hi ha cap marquesina per a protegir els viatgers, malgrat que la llei ho mana.

En arribar l'autobús, ens tocà encara esperar deu minuts. Hi havia canvi de xofer. El qui entrava i el qui sortia, amb les portes tancades, es posaren a comprovar la quantitat dels bitllets, a comptar els diners; el qui se n'anava recollí els seus i el qui entrava es prengué un bon temps per ordenar el canvi ben estèticament al calaix. La gent remugava, una dona parlà de pulmonia, un obrer deixà anar uns quants renecs.

Per fi, el xofer d'entrada obri la porta i començà a cobrar. Quan m'arribà el torn, hi hagué aquest breu diàleg:

—¿Per què no ens deixen entrar i pagar, i després, quan ja siguen a recer, feu el canvi?
—Són ordres de l'empresa.

—Quin telèfon té l'empresa, per queixar-me?
—No el sé.
—Quina adreça?
—No la sé.
—Bé, doncs, ¿l'adreça d'allà on us paguen la setmanada?
—No la sé.
—Vaja. I el llibre de reclamacions?
—No en porto.
—I el vostre nom? —car no duia, com mana la llei, ni placa amb el número i el nom.
—No h'heu de fer res.

Naturalment, he descobert el nom de l'empresa, he pres el número del vehicle i de les seves plaques, i he escrit a l'empresa, queixant-me de la seva descortesia (de l'empresa) envers els viatgers que la fan viure i de les seves violacions de la llei.

Tot això és anècdota. El que ja no cau en aquesta categoria és el silenci absolut dels viatgers. Tots els qui remugaven quan es mullaven, callaven ara com uns morts i giraven els ulls a altres bandes quan, durant el diàleg amb el xofer, jo els mirava.

Entre els viatgers hi havia una mestressa de l'escola. I jo pensava, després, quina mena d'educació donarà als seus alumnes. Potser sabran llegir i escriure molt bé, però no tindran idea que posseeixen drets i que posseir drets comporta el deure de fer-los respectar. En el fons, aquesta mestressa silenciosa no hauria de poder ensenyar, perquè, necessàriament, ensenyarà als seus alumnes a comportar-se com a bous.

Havia vist en una manifestació un dels obrers vociferar com un desesperat, amb aquesta depriment manera que s'ha posat de moda de repetir tots a la vegada la mateixa consigna, que fa pensar que passen el rosari a crits.

Hi havia unes veïnes de veu potent, que em despertaven de bon matí escridassant des del balcó els seus fills que juguen. Hi havia un d'aquests mascles tan mascles que tenen moto i que es considerarien disminuïts si no fessin un terrabaatal de tota la diables, a les aïda del matí o a les dotze de la nit, i que se sentirien capats si possessin un silenciador a la màquina infernal. Ni un no va piular. Un cop dintre, tingueren por del zofer i por, també, dels altres.

En arribar a l'estació, vaig preguntar a la mestressa per què no havia ajuntat la seva veu a la meua:

—Veurà, jo no em puc destacar. Qui sap qui hi haurà, demà...(volla dir al govern).

L'obrer manifestaire, quan li vaig retreure que no s'hagués manifestat dintre l'autobus, em contestà:

—Es que a la manifestació érem cinc-cents.

Una veïna de les més escridassaires em digué:

—Verá, y si nos quitan la línea, ¿como venimos a la estación?

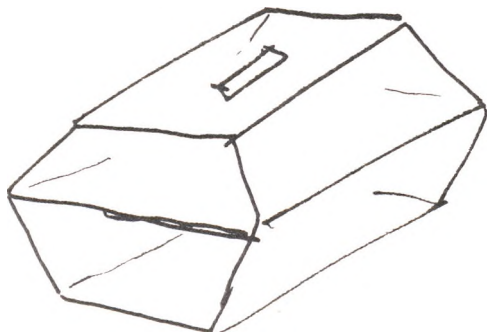
Em sembla que tot això és una mena de síntesi de l'estat d'esperit del nostre poble i que explica moltes coses, des de l'ETA fins a l'abstenció electoral, des dels «diputats» provincials fins als membres de la corporació metropolitana, que volen aprofitar encara els dos mesos que els queden per a trer tot el suc al càrrec.

Mirem, si no, les lliçons d'aquest breu incident sense importància aparent:

1. L'empresa dels autobusos ignora la llei, se la passa pels falcons, perquè sap que les autoritats —municipals i de l'Estat— no la faran respectar. No s'interessa pels seus clients, els viatgers, sinó per fer diners. Per a l'empresa, les coses no han canviat.

2. El zofer, que és un obrer i que va fer vaga fa uns mesos (pero mai amb el franquisme, perquè no sé si us heu fixat que aquells qui més criden ara són els qui més callaren sota Franco), no mostra cap interès pel benestar dels viatgers —que són obrers com ell— i defensa l'empresa fins a negar-se a donar-ne l'adreça, malgrat que hi està obligat per la llei.

3. La mestressa no veu encara segur que la situació hagi de perdurar. Les escridassaires pensen només en el seu interès i estan tan acostumades que ningú no les tingui en compte, que consideren normal haver de mullar-se i gelar-se per un qüestió de comoditat de l'empresa. I el manifestaire només s'atreveix a protestar quan són cinc-cents; a soles, muts i a la gàbia.

4. Les autoritats municipals —que, és clar, són les d'abans, amb les mans tan brutes com abans— no es preocupen ni poc ni gens que una empresa que serveix el poble s'atengui a la llei. ¿Com podrien fer-ho si aquestes mateixes autoritats no s'hi atenen? (Per exemple, el tinent d'alcalde d'obres públiques és un contractista d'obres?) D'altra banda, quan s'han preocupat d'allò que convenia al veïnat?

En resum, que no sabem fer respectar els nostres drets. Que encara no hem descobert que tenim drets, malgrat la Constitució, els partits, les eleccions. I, especialment, que encara no hem après que només es poden tenir drets si els veiem com un deure corresponent de fer-los respectar.

Amb el silenci, la conformitat, la paciència i la resignació davant les petites violacions diàries, invitem que els nostres drets siguin befats. I com més drets dels quotidians s'ignorin, més difícil serà fer respectar els grans drets, la llibertat, el pluralisme, etc. La democràcia comença, en el cas que conto, amb el respecte de l'empresa envers els viatgers i amb el respecte dels viatgers envers ells mateixos, és a dir, no volent acceptar, callant i acoquinats, que l'empresa es comporti amb ells igual com ho feia quan Franco era viu.

Aquest aprenentatge dels drets no es fa. Els partits, que no ensenyen res als ciutadans. No han après, tampoc, que la millor lleialtat és sempre envers aquells qui li ensenyen a ser ciutadà. Per ara només es preocupen d'ensenyar-los a ser votants.

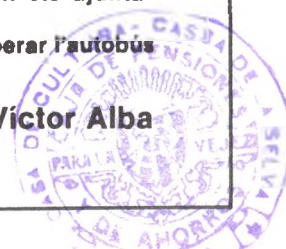
Em sembla que ningú no aprendrà a fer-se respectar i que no se sortirà de la por mentre els partits no deixin ben clar, en el primer punt dels seus programes municipals, una cosa que no és represàlia política, sinó aplicació estricta del dret penal, mentre no diguin: els lladres a la presó!

Si no ho diuen, els ajuntaments de l'abril potser seran honestos, però els qui els succeeixin, per catalanistes i per esquerrans o per socialistes o per comunistes que siguin, seran igual com els ajuntaments d'ara. Perquè no hauran ficat els lladres a la presó, i en aquest país nostre tothom ha après a callar i, si pot sense perill, a robar o a deixar-se robar.

Cal que sigui arriscat robar en els ajuntaments.

Llavors, potser, no hauré d'esperar l'autobus sota la pluja.

Victor Alba

"L'ASSOCIACIÓ"

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS, tal com fa palès el seu enunciat, és una agrupació de persones que pel fet de ser components de la comunitat municipal tenen necessitats i problemes específics comuns i creuen que la resolució dels quals és més fàcil per la via col·lectiva que individualment.

No constitueix una opció política de partit ni de bàndol. La seva existència ha de ser interpretada com una eina vàlida al servei de la comunitat, col·laboradora de l'organisme de govern —sia Ajuntament o qualsevol altre organisme supra-municipal que hi incideixi— i com un ens crític de les tasques que els dits organismes portin a terme.

Com associació naturalment popular, la seva veu ha de ser escoltada com una veu del poble, almenys d'aquella porció de poble que representa, i consultada almenys pel que fa referència als grans trets de la política de govern municipal com són els pressupostos, projectes d'obres d'utilitat pública, sanitat, medi ambient ordenació del territori, beneficència, educació, cultura popular i oci.

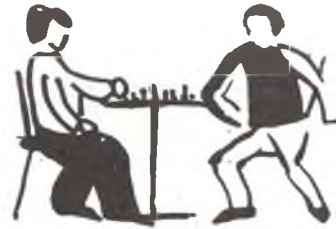
L'estructura social i política del país ordenada per la nova Constitució, i en tant no quedi definida, articulada i exercitada la figura legal del Defensor del Poble, concedeix un paper important a les Associacions de Veïns com organisme fiscalitzador del poder públic a nivell municipal en vistes al bé comú i en defensa dels drets individuals i comunitaris que la Constitució confereix.

Apressem-nos a advertir que aquesta funció de cap manera vol interferir-se amb el poder judicial puix estan ben clares llurs funcions en el sentit que les associacions poden fer un bé social en la denúncia de les infraccions a la llibertat i al dret que pertoca de jutjar als poders judicials.

Hem d'admetre sense reserva la representativitat democràtica dels nous ajuntaments sortits del plebiscit d'abril. Enfortits com se sentiran per aquesta plena investidura popular al grau màxim corren el perill, però, de sobrevalorar el poder rebut i d'abusar-ne per un excés de zel tot oblidant que la seva tasca ha de sotmetre's a la fiscalització democràtica del poble d'una forma permanent.

En aquesta tasca de fiscalització crítica, excel·leixen les associacions de veïns com a expressions lliures de la voluntat popular al marge de partits i de compromisos electorals. Per altra banda, les seves suggerències poden ser —i deuen ser-ho— particularment útils i aprofitables pel govern municipal, tant pel que representa d'instrument col·laborador com d'acció crítica i exempta de personals interessos. La repulsa d'una associació de veïns per part de l'ajuntament, malgrat de la seva representativitat obtinguda de les urnes, seria causa d'incomoditats evidents i no faria més que palesar el divorci real amb el poble d'un ajuntament legal.

Aquesta figura conflictiva —ajuntament legal i ajuntament real— pot ser protagonitzada per les associacions amb tots els avantatges a la mà i de fet no faria res més que convertir uns ajuntaments democràtics en tristos escarnis dels ajuntaments franquistes.

CLUB D'ESCACS CASSÀ

Desde estas líneas, queremos felicitar a los dirigentes y socios de este Club que, en sólo seis meses, han logrado situar a sus mejores hombres en lugares privilegiados de las respectivas categorías. Los principales logros en tan brillante trayectoria, han sido:

- Un cuarto lugar, por equipos en el Campeonato Provincial.
- Situar entre los quince primeros, en el VI Campeonato Juvenil en Olot, a Cañigueral, Nogué, Madrià y Busquets; contando los dos primeros con la posibilidad de pasar a la final regional en Barcelona, por ocupar una clasificación privilegiada.
- Organizar el OPEN local, que ya ha entrado en su fase final, cuyo campeón ascenderá a 2.ª categoría.

Entre los proyectos del club destaca la proposición que piensan hacer, en su momento, a los directivos de los centros de enseñanza local, para contemplar la posibilidad de organizar cursos de ajedrez, dirigidos por profesores del club.

De los problemas que más les preocupan sobresale el financiero, dado que se mantiene con las 150 ptas. trimestrales que aportan cada uno de los 53 socios que lo componen.

Creemos que con el presupuesto y período indicados, es prácticamente imposible superar las cotas logradas por el Club, y ante tal perspectiva precisarán, sin lugar a dudas, ayuda económica oficial, que promete ser, a tenor de los resultados, una inversión rentable.

DESPIDO

Difícilmente se volverá a repetir una etapa municipal como la que ha presidido el Sr. Mestras, hombre apto para mandar, no para gobernar. Su trabajo dentro del Ayuntamiento, nadie le podrá negar, que ha sido muy intenso y hasta el último día; caso único, seguramente, en todo el país.

A pesar de los escollos que ha encontrado durante su mandato, los ha superado mediante su trato afable, que lo tiene, aunque recurriendo muchas veces a la fácil y pasajera concesión, síntomas de una sinceridad y carácter nada recomendables para un cargo de responsabilidad.

En su afán de colocar ladrillos y piedras, puede que le haya llevado a ser el Alcalde ideal para un pueblo, pero su ideal es frío como las mismas paredes que construye.

Durante mucho tiempo seguramente será comentada su actuación, como todo hombre público tendrá sus detractores y sus defensores; no todos sus antecesores habrán tenido este privilegio, que en definitiva, es el premio o castigo a una actuación que los años juzgarán.

Al empezar una nueva etapa política, que seguramente será de consenso, pues no en vano, durante este último gobierno las cosas han funcionado a base de pactos. Esperamos y deseamos que la paz del pueblo no se vea oscurecida por nuestro vicio capital, el revanchismo, que todos llevamos dentro.

Aunque deseamos y esperamos también, que como persona inteligente que es Vd., haya sacado una conclusiones de su etapa política que le permitan, en su dedicación profesional tan importante, abrir un diálogo entre los compañeros de profesión y los padres que nos representan.

En fin Sr. Mestras, aunque la Associació de Veïns no le debe nada, y Vd. mucho a ella, le deseamos un buen descanso al lado de su familia, ya que si las horas que ha dejado de estar con ella no han sido compensadas, el descanso será aún más merecido.

corresponsal en Cassà, Sr. Romero, ya daba por sentenciadas las Elecciones Municipales. Sus argumentos son muy claros: "... que la de los Socialistas (?) (el interrogante es mío), es la que ofrece mayor garantías de honestidad y firmeza, con unas personas sin vinculaciones sospechosas".

¿Sr. Romero, te has girado la gorra muy precipitadamente, no? ¿Pues, desde cuando los socialistas son los buenos? ¿Será por su procedencia "verticalista"? ¿Será el olvido del pasado hacia los "cepilla sotanas y demás vivillos monopolizadores" tal como comentas en tu artículo?

Si añadimos a sus opiniones sobre "Convergeros y Centrerros" otras opiniones, como la más arriba apuntada, no queda ni una candidatura válida. Según lo que se desprende de su larga "ensabonada" en "Los Sitios" en Cassà tenemos ahora el modelo preciso y necesario de Ayuntamiento, difícil de superar por cualquier otro. Es una pena que se hagan elecciones ¿no, Sr. Romero?

Que será difícil de superar, estamos convencidos de ello, pero como estamos seguros de que el Ayuntamiento elegido contará con la opinión y respaldo popular, cosa inédita hasta ahora, podrá solucionar, y democráticamente, los problemas planteados, con poco dinero y muchas deudas, una horrible herencia que habrá hipotecado al pueblo, por lo que realmente necesite. Puede justificarse, por ejemplo, el gasto de 10 millones de pesetas para construir un almacén para guardar dos vehículos y algunas herramientas, y para dar trabajo a la Brigada Municipal?

Sr. Romero, no empecemos a sembrar cizaña, no empecemos a dividir opiniones con argumentos tan gratuitos, pues la "Fauna Política" de Cassà en la cual nos sentimos incluidos, pues copiamos literalmente: "Convergeros y Centrerros y demás indefinidas especies de la FAUNA política local". Nos podemos sentir muy orgullosos al no haber sido llamados a caer en la red política ya caduca, lástima que el anzuelo preparado haya deslumbrado a algunos, seguro que no se les ha hecho ningún favor.

"CONVERGEROS Y CENTREROS"

En un artículo publicado en "Los Sitios" el día 18 de Febrero pasado, firmado por el

QUE PASA**CON LOS TECNICOS MUNICIPALES**

Por dos veces consecutivas han sido arrancadas de las paredes de las calles donde se está efectuando su arreglo, unos carteles recomendando a los vecinos afectados que vigilen el espesor de piedra y asfalto que se está empleando. Se ve que molestan a alguien, y nos consta que no es precisamente a los vecinos. ¿A quién puede "perjudicar" pues que la obra se haga tal como dice el contrato?

Vecinos, observar la calle Mayor, de la Paz, del Molí, y otras tantas, que dentro de poco tendremos que volver a asfaltar. Procuremos que las que faltan para arreglar, se efectúen tal como dice el contrato, es decir: "Pavimento asfáltico, compuesto de: una sub-base granular drenante anti-contaminante de 12 cm. espesor, base de mecadem de 15 cm. cilindrada y recabada, 2 riegos de penetración de betún fluidificado Cut-Back Rc-4 con activante con un total de 5 Kg/cm², extensión y cilindrado 20 l/m² de gravilla de 12-15 mm. sobre cada riego, riego de sellado de 2 Kg/m² del mismo betún y extensión de 12 l/m² de gravilla 2-5 mm."

Ya que el Ayuntamiento se va sin esclarecer ni contestar nuestra petición referente a las personas responsables de que se cumplan los contratos. Esperemos que sean los mismos técnicos responsables, que se conciencien de la grave responsabilidad que contraen al permitir que no se cumpla lo pactado.

"L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ"**EN TELEVISIÓ**

Nos sentimos muy satisfechos que a raíz del Programa Municipal que hemos presentado, nuestra T.V. catalana emitiera el pasado lunes día 26 en el programa de Sobremesa a las 14'15 en Crónica, una emisión de unos 8 minutos de duración, y en color, panorámicas, fábricas de aglomerados con sus humos, calles, carretera, vivencias, etc. con toda su problemática, aludiendo con gran profusión de datos lo pre-

sentado en dicho programa y aplaudiendo nuestra labor en bien de nuestro municipio.

Lástima que no se tuviera noticia de dicha emisión, y por la hora en que se pasó fueran pocos los cassanenses que se deleitaran de dicho reportaje, ya que valía la pena.

Enhorabuena.

"PRIMER MERCAT DE QUARESMA"

Con la doble intención de celebrar el Carnaval y reivindicar la tan popular y antigua fiesta del "Primer Mercat de Quaresma", la Associació de Veïns con la ayuda de este grupo tan ilusionado y trabajador como es "Jovent-78", y con la colaboración del Sr. Tomás Grau, se celebró un Concurso de Disfrases para niños y niñas de Cassà. El éxito desbordó las previsiones más optimistas, ya que unos 700 disfraces infantiles se dieron cita en la concentración del Paseo Vilaret desde donde se dirigieron al Sir Thoma's, que junto con las personas que les acompañaban sumaban un total de más de 1.000 personas, hicieron que la sala quedara pequeña.

Todo es empezar. Esperamos el año que viene poder organizar una gran fiesta popular para todos, ya que el baile de la noche dedicado a los casados, nos corrobó la necesidad de resucitar nuestras fiestas populares.

CONCIERTO

Gran fiesta cultural y popular la que ha organizado la entidad "Amics de la Sardana" a cargo de nuestra Cobla-Orquesta La Selvatana, que nos ha deleitado un recital de Música Catalana digno de las mejores salas de concierto, como el que ofrecieron en el "Palau de la Música Catalana" de Barcelona, seleccionando lo más representativo de nuestro mundo musical.

Que la labor de esta entidad tan arraigada en el pueblo, continúe fomentando estos actos que han hecho tanto país, durante unos años tan difíciles.

COPIA DE L'ESCRIT ENTREGAT A L'AJUNTAMENT
I AL SERVEI D'URBANISME DE GIRONA,
A CAUSA DE L'ASFALTAT DELS CARRERS.

Associació de Veïns de Cassà

CASSÀ DE LA SELVA

AYT.º DE CASSÀ DE LA SELVA	
REGISTRO GENERAL	
ENTRADA	SALIDA
N. 488	º -
S. UN.:	FELHA:
-	28-3-79

El abajo firmante, D. Ramón Rabassedas Colomer, vecino de Cassà de la Selva, con el n.º de D.N.I. 40.130.789, como Presidente de la Asociación de Vecinos, comparece ante Vds. y con el debido respeto:

EXPONE.:

Que habiéndose observado, unas variaciones en lo que se refiere al espesor empleado de material granular drenante y mecadem, en el proceso de arreglo que se efectúa en las calles, no ajustándose a las medidas de espesor, que señala el proyecto oficial. Es por lo que nos dirigimos a la Corporación Municipal o en su defecto, a la comisión técnica encargada del control de dichas obras, para que se hagan las gestiones oportunas, para comprobar las posibles anomalías que puedan existir, tanto en cantidad como en calidad de material empleado, en particular y con toda urgencia, la calle Primitivo Artigas, Hospital y Dr. Robert, que estando ya en un proceso de obras muy avanzado, ya que no quisiéramos perjudicar a los interesados, después de haber terminado la obra.

Para su conocimiento, les notificamos que ha sido mandada copia de este escrito al "Sr. Cap de Servei d'Urbanisme de Girona", para su conocimiento. Confiando en su recto proceder, confiamos se hagan cumplir los contratos aceptados por las partes interesadas, en beneficio de todos los vecinos.

Cassà de la Selva, 28 de Marzo de 1979

Ramón Rabassedas Colomer

Srs. CONSISTORIO MUNICIPAL Y COMISION TECNICA DE URBANISMO.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Amb el triomf electoral de les forces democràtiques el 15 de juny del 1977, el poble català féu el primer pas cap a la reconquesta de la democràcia i cap al restabliment de les seves llibertats nacionals.

El restabliment de la Generalitat provisional, que fou conseqüència d'aquell resultat, és un altre pas endavant dins el camí que ha de portar-nos al ple reconeixement de la personalitat política de Catalunya.

Amb les eleccions municipals se'ns presenta l'ocasió de fer un altre pas. CONVERGÈNCIA i UNIÓ és conscient de la gran importància d'aquestes eleccions. Només una victòria de les forces autènticament nacionalistes serà la garantia que aquest camí, tot just iniciat, no resti estancat sinó que, ben al contrari, serveixi per a consolidar-lo. Només a través de la victòria de les candidatures nacionalistes i democràtiques, tindrem Ajuntaments democràtics. Només amb un èxit electoral d'aquestes forces podrem sanejar els nostres municipis, podrem donar una resposta vàlida als problemes de les nostres ciutats i pobles, podrem ajudar a la reconstrucció real del país, alhora que facilitarem la tasca d'aprofundir realment allò que cal per assolir una plena autonomia per a Catalunya.

És dins aquestes coordenades, que sempre han dominat la nostra actuació política, que CONVERGÈNCIA i UNIÓ es planteja aquestes eleccions municipals. Són unes eleccions importants, ho repetim, perquè ens hi juguem la consolidació de la democràcia, l'aprofundiment de l'autonomia i la possibilitat de construir una Catalunya vàlida per a tothom.

Dins del context nacional català, Cassà de la Selva és una comunitat més, però és la nostra, l'objecte de les nostres preocupacions.

D'antuvi, la candidatura de CONVERGÈNCIA i UNIÓ de Cassà de la Selva se sent en el deure de proclamar una qüestió de principi: que tindrà molt en compte i no deixarà de banda els membres de la nostra comunitat arribats a Catalunya des de tots els punts de la geografia espanyola, als problemes d'integració dels que dedicarem la màxima atenció, obrint-los-hi, com a cassanencs que són de dret i de fet, les portes de la Casa de la Vila. No fer-ho seria faltar als més elementals deures comunitaris.

També declarem que la nostra alternativa municipal, serà, sobretot, humanitzadora.

No serà ni una plataforma de revenja o demagògia, ni un escut per a introduir, en nom de determinades ideologies polítiques, formes de societat renyides amb la manera de ser del nostre poble.

No voldrem mai empobrir als ciutadans per tal de tenir un Ajuntament ric. Volem ser un equip de treball i de dedicació al poble i per al poble de Cassà de la Selva i no un consistori per a crear divisions o plets entre els contribuents.

Prendrem decisions assequibles i realistes que farem portar a terme per uns serveis tècnics humanitzats, en forma legal i administrativament justa, d'acord amb els principis de la llibertat i del respecte individual i col·lectiu, iniciant totes aquelles gestions que suposin una absoluta transparència de la gestió i de la situació municipal, de la qual sempre tindrem informats als cassanencs.

Establirem en tot moment la necessària comunicació veïns-corporació, cosa que pot passar molt bé per les associacions de veïns, a fi d'assolir la mútua confiança i col·laboració.

Per tal de fer-la més efectiva ens comprometem a promoure reunions de barri quan es plantegin problemes greus de sector, o reunions de tota la vila quan el problema sigui d'interès general, per a escoltar i estudiar les opinions de tots els afectats.

Els principals punts del nostre PROGRAMA són:

FINANCES MUNICIPALS: Donar a conèixer als ciutadans la situació financiera que deixa l'Ajuntament sortint.

URBANISME: Estudi col·lectiu de la modificació del Pla General d'Urbanisme i ubicació dels serveis públics. — Mancomunar-se amb altres Ajuntaments per a determinats serveis. — Que es facin locals d'esbarjo i cultura en els terrenys de patrimoni municipal. — Negociar la construcció definitiva de la "Llar del Pensionista". — Que es faci el "Museu del suru". — Divulgació i compliment de les Ordenances Municipals d'Urbanisme. — Ampliació i manteniment de les zones verdes.

ENSENYAMENT, CULTURA i ESBARJO: Correcta grafia de Cassà. — Retolació dels carrers en català i amb els noms tradicionals. Potenciar, sense monopolitzar-les, les entitats culturals i esportives existents. — Recolzar les iniciatives de la joventut, poc escoltada i tinguda en compte. — Urgent edificació d'una guarderia infantil. — Que s'imparteixin classes per a adults i classes de català. — Buscar la igualtat d'oportunitats en quan a cost i qualitat, entre l'ensenyament oficial i el privat.

SANITAT: Que funcioni a Cassà un Equip de Salut Local (ESL) quan es reestructuri el programa de Sanitat de l'Estat. — Equipar l'Hospital Municipal perquè funcioni com a tal a més de servir d'asil-residència. — Promoure a Cassà una Assemblea de la Creu Roja. — Conferències divulgatives sobre temes sanitaris. — Problemàtica dels minusvàlids. — Solució depuradores d'aigües residuals. — Acompliment de les normatives legals sobre pol·lució industrial.

COMERC i INDÚSTRIA: Afavorir la iniciativa privada. — Solucionar el problema de la càrrega i descàrrega de camions dins el casc urbà.

CIRCULACIÓ: Estudi comunitari del problema dels estacionaments. — Senyalització urbana. — Parades d'autobusos.

AGRICULTURA i RAMADERIA: Potenciar la figura de l'alcalde de barri. — Arranjament i vigilància dels camins veïnals. — Agilitzar la tramitació de permisos per granjes legalitzades, instal·lacions agràries i ramaderes i millora de la vivenda rural.

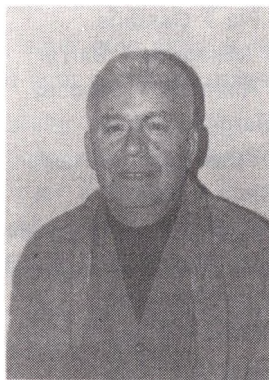
Fins ací el resum del què es proposa fer, a curt i a llarg termini, la candidatura de CONVERGÈNCIA i UNIÓ a Cassà de la Selva, en el desig, que creiem que compartit per tothom, que l'Ajuntament mereixi definitivament el nom de "Casa de la Vila".

Formen la Candidatura:

M.ª Dolors Godoy i Rotllens — 50 anys — Professora a to-escola
Josep Pol i Costa — 38 anys — Gerent d'una explotació agrària
Josep Abellí i Parleris — 46 anys — Empleat de banca i comerciant
Joaquim Roura i Caubet — 44 anys — Impressor
Joan Casadevall i Vidal (Muxac) — 42 anys — Agricultor
Josep Ruscalleda i Sabater — 68 anys — Metge
Joaquim Mundet i Creus — Empleat de banca
Josep M.ª Dausà i Crosas — 29 anys — Professor d'E.G.B.
Narcís Dalmau i Mata — 48 anys — Agricultor
Marisa Duch i Dausà — 22 anys — A.T.S. de la Seguritat Social
Joan Casadevall i Brun (Gai) — 42 anys — Agricultor
Jordi Casabó i Llinàs — 20 anys — Estudiant de Dret i empleat
Josep Esgleyes i Ribas — Constructor d'obres
Narcís Puigdevall i Diumé — 50 anys — Historiador
Rosa Anglada i Albertí — Mestressa de casa

P S C

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

L'AJUNTAMENT

UNA TASCA DE TOTS I PER A TOTS

En el camí cap a un sistema democràtic, en el que, poc a poc, hi estem anant els pobles de l'estat espanyol, tenen una especial importància les Eleccions Municipals del proper dia 3 d'abril. Creiem que, per arribar a terme aquest procés, el pilar fonamental és la gestió democràtica de la vida municipal.

I ho és —entre d'altres— per unes raons molt senzilles: Cal portar a la pràctica les solucions als problemes que tenen els pobles a fi de que els seus habitants hi puguin: Viure amb dignitat i comoditat; realitzar-se; mantenir una autonomia de gestió municipal; satisfer les necessitats bàsiques per a tothom.

Per aconseguir això es requereixen, entre d'altres coses, unes estructures i uns serveis a l'abast de tothom. De no ser així, tornariem als favoritismes de temps passats atemptant a les més elementals normes de convivència i fomentant així la corrupció als Ajuntaments.

Aquí neix precisament la raó de ser dels nous Consistoris: Uns organismes coordinadors i gestors d'aquestes estructures i serveis. És a dir, uns representants dels veïns per a que, en el seu nom, portin a terme els anhels i les solucions als problemes plantejats, en les millors condicions i avantatges pel poble.

Per això diguem que la gestió municipal és una tasca de tots i per a tots. El poble és i ha de ser protagonista directe dels seus destins. I per això mateix estem en contra de com s'han conduït els ajuntaments fins ara.

Cal enterrar el sistema dels anys passats i evitar que mai més l'estat s'aprofiti dels ajuntaments limitant-los-hi els recursos pel propi desenvolupament.

Com a resposta oferim una alternativa eficaç:

- S'ha d'exigir una administració transparent i de comptes clars.
- El poble ha de poder participar en la gestió municipal. Rebutjem una política de fets consumats.
- Són necessaris uns programes d'actuació i planificació democràtics en funció d'uns objectius pre-establerts i controlats pels ciutadans.
- Els plens municipals —lloc a on es prenen les decisions— son públics. Cal assegurar l'assistència del ciutadà i donar-li una informació prèvia dels temes a tractar.

Per aconseguir això son indispensables unes persones amb la capacitat necessària per administrar democràticament els pressupostos dels Ajuntaments; i amb un programa clar de futur. A més:

- D'entrada, un programa de mesures d'urgència per: sanejar, clarificar i obtenir els recursos per tal de fer front a les necessitats bàsiques.
- Disposar d'uns mitjans legals tècnics i financers adients, que dotin als Ajuntaments d'una veritable autonomia tant de decisió com de possibilitat d'execució.
- Hem de desterrar la passivitat i desinterès pels afers municipals, degut en bona part a un règim polític i a un sistema econòmic i social que ho han fet possible. En l'intensitat del debat democràtic resideix bona part de l'èxit d'una millor acció municipal.
- Mancomunar determinats serveis i establir

(Segueix)

una política de col·laboració dins del marc comarcal.

- Comptar amb la col·laboració de les associacions i grups de ciutadans que han de fer una tasca d'informació i control dels consistoris fins a poder arribar a la gestió de serveis específics.

Aquestes entitats han de tenir accés als mitjans municipals de informació i a les comissions i grups de treball que es facin. Per tant han de ser redonegudes i acceptades sempre i quan tinguin un caràcter representatiu i de respecte a l'Ajuntament emanat del vot dels ciutadans.

Aquests són els propòsits de la nostra Candidatura. Del suport popular que tinguem el proper 3 d'abril en dependrà el que entre tots poguem portar-ho a terme.

(PSC - PSOE)

SOCIALISTES DE CATALUNYA

Leandre Bertran i Pujol
Joan Maymí i Coloreu
Joan Xirgo i Carbó
Josep Pla i Carabús
Carles Malagrida i Barris
Josep Alameda i Sánchez
Lluís Bargalló i Bou
Marià Vilallonga i Barnada
Joan Riera i Vidal
Francesc Xavier Pérez i Martinell
Francesc Xavier Carrera i Bosch
Narcís Pi i Farrerós
Enric Plana i Rigau
Josep Sagué i Esteva
Josep Vilà i Xirgo

Candidatura del
Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Cassà de la Selva

Centristes de Catalunya - U. C. D.

CASSANENCS /

L'Assemblea Local del partit Unió de Centre Democràtic va elegir a les persones que signem aquest document perquè en representació de Centristes de Catalunya - U.C.D., ens presentem a les eleccions municipals que se celebraran el dia 3 del proper mes d'abril.

La confiança posada en nosaltres pels nostres companys i el recolzament donat per l'organització provincial de la Coalició Centristes de Catalunya - U.C.D. ens han decidit a fer ofrena als cassanencs de la nostra dedicació, de la nostra capacitat, del nostre esforç i de la nostra voluntat en la tasca del ja immediat Ajuntament democràtic a la nostra vila.

La nostra posició és, doncs, centrista, moderada, equilibrada, lliberal i respectuosa amb les altres opcions.

No volem fer la nostra lloança, i menys encara el vituperi d'altres candidatures. Publiquem ara l'ofrena de la nostra gestió representativa perquè després el poble de Cassà, amb el seu vot, fruit de la seva madura reflexió, decideixi el que més li convé.

Més que un autèntic programa d'actuacions i promeses, voldríem enumerar una llista de principis rectors que informaran la nostra tasca si és que nosaltres aconseguim la majoria.

Aquests principis que nosaltres considerarem vinculants són:

1. - Defensa del vertader nom de la vila i de la seva correcta escriptura: Cassà de la Selva.
2. - Igualtat de tothom davant de la Llei, davant de les Ordenances i davant dels Arbitris. L'Ajuntament és

la casa de tothom, i no hi haurà amics a qui afavorir, ni enemics a qui perseguir, sinó veïns a qui escoltar i, si es possible, ajudar.

3. - Transparència absoluta de tota la gestió econòmica i freqüent publicació d'estat dels comptes i del patrimoni.

4 - Millora de l'ambient i de la qualitat de vida en el nostre poble.

5 - Tot veí, sigui quin sigui el seu origen, la seva afiliació política i sindical, les seves creences o la seva llengua, serà rebut amb el màxim respecte i consideració a la Casa de la Vila.

6. - Per a poder decidir millor les qüestions, mantindrem un diàleg permanent amb els representants de tots els veïnats, barris, col·legis, associacions, entitats, colles, agrupacions i clubs existents ara o que més endavant hi pugui haver a la vila.

Procurarem dedicar una especial atenció als anhels de les persones que, després d'haver dedicat una llarga vida al treball, gaudeixen ara d'un merescut descans.

7. - Creiem que els nostres adolescents i joves malgasten llurs valors en espectacles inadequats. Cercarem remei a aquesta situació.

8. - Fomentarem la creació d'un parc públic i de zones verdes que serveixin d'esplai als veïns.

9. - Com a subjecte de drets (i deures) considerarem el ciutadà, i no l'automòbil.

10. - Fomentarem la iniciativa ciutadana en tots els ordres, i considerarem que l'activitat pública es subsidiària.

11. - Estem convençuts que els càrrecs públics representatius no són per sempre. Així, quan s'acosti la fi del nostre mandat, a no ser una necessitat urgent, no començarem cap obra que nosaltres mateixos no poguem acabar.

12. - Procurarem sempre que al poble hi hagi pau i concòrdia, i farem que tots els veïns se sentin lliures de tota coacció o temor.

Aquestes són les normes generals que hauran de dirigir la nostra actuació, si resultem majoritàriament elegits.

Si no aconseguíssim el nombre suficient de vots i estéssim en minoria, també treballeriem amb entusiasme, dintre del possible, per al bé de la nostra estimada vila.

Vosaltres teniu la paraula, cassanencs.

En tot cas, agraiem els vots que obtinguem i no defraudarem la confiança amb que ens vulgueu honorar.

Cassà de la Selva, març del 1.979.

CASSANENCS !

Nosaltres som gent nova.
Noves veus
que direm paraules noves
entenedores
en les dues llengües germanes.
Quan el sol surt, surt per a tothom
a la nostra vila.

Somos gente nueva.
Con nosotros, nuevas voces
dirán palabras nuevas
que, pronunciadas en ambas lenguas
serán igualmente claras.
El día nace para todos
y para todos alumbra el sol.

CENTRISTES DE CATALUNYA - UCD

Jordi Dalmau i Casanovas
Josep Uñó i Cabot
Josep Casellas i Lloveras
Jaume Cañigueral i Sureda
Jaume Duran i Pi
Joan Godoy i Atroche
Antoni Jiménez i Delgado
Guillem Domingo i Pi
Jordi Frigola i Puig
Francesc Xavier Serra i Roca
Lluís Rovira i Pujadas
Joan Dausà i Xiberta
Joaquim Casabó i Comas
Antoni Salamaña i Sánchez
Enric Fusellas i Sarquella

CASSÀ DE LA SELVA o Caçà de la Selva

He llegit a Bústia, del febrer passat, l'escrit del senyor GUIU i he quedat sorprès del seu convenciment sobre la grafia a emprar en escriure Cassà de la Selva.

Sento no coincidir amb les seves opinions i molt menys amb la seva cloenda, convidant-nos a acollir honestament una forma que considero, des del meu punt de vista, arcaïtzant i desafortunada.

Anem però al què interessa-o sigui la forma d'escriure el topònim Cassà de la Selva o com diu el senyor GUIU Caçà de la Selva.

La primera notícia que tenim del nostre poble és datada l'any 914 i la trobem transcrita en un document del "Liber Feudorum Major". La investigació del nom de CASSÀ parteix doncs d'aquesta i de posteriors escriptures, en les que, seguint a Dalmau, hi ha tota una munió de formes diferents per a la transcripció del topònim que ens ocupa.

Es a mitjans del s. XIV quan s'aferma en la seva forma característica de Cassà i ja definitivament persistirà fins els nostres dies.

Cal remarcar però que en un moment determinat, com molt bé diu el senyor GUIU, l'any 1931, la Generalitat encarrega la revisió ortogràfica dels noma dels municipis catalans a la Secció Filològica de l'I.E.C., per tal de retornar a la forma correcta les grafies que, per l'influència de més de 200 a. de domini castellà, s'havien estrefat.

El cas nostre res té a veure amb aquestes correccions. La manera d'escriure CASSÀ DE LA SELVA, feia gairebé 600 anys que s'havia solidificat. Per tant, la castellanització del nom que, cas d'haver-ne sofert, possiblement hauria apuntat cap a un CAZAR EN LA SELVA o una altra per l'estil, era inexistent.

Llavors, perquè canviar-ne la grafia?

No val res una tradició escrita de cap a 600 anys?

Amb tota sinceritat, no creieu que, en aquells moments, es precipitaren un xic massa les coses?

Imaginem-nos la feina que comporta una revisió de tots els noms dels municipis del Principat, cercar-ne les formes antigues, deduir-ne els significats..., tot s'enllestí en gairebé dos anys.

Cal que admirem la labor d'aquells homes que amb tant d'entusiasme i saber s'entregaren a la tasca esmentada. Però, que se sàpiga, fins avui, no hi ha cap ciencia inamovible i la Toponímia, com totes les altres, amb el temps, evoluciona, va trobant nous recursos i amb ells noves interpretacions. Han passat 47 anys. Hi ha diversos estudis, bastant recents, fets per investigadors solvents, que arriben a conclusions diferents de la del Sr. CARBONELL i que afirmem que la grafia, correcta a emprar, és la de Cassà de la Selva.

No seria prudent que els erudits, en aquestes qüestions, tornessin a replantejar-se el problema; recollissin la documentació existent, que és molta; en fessin un nou estudi, i, si finalment, cosa improbable, s'averigués, d'una forma definitiva d'on surt aquest CASSÀ conflictiu, —si vé de CASSIUS, CATIUS; CASSANOS o qualsevol altre origen— fos en definitiva, el propi poble qui decidís si vol continuar, com fins ara, servint-se de la forma CASSÀ o bé si vol adoptar la forma fossilitzant o potser hauriem de dirne moderna de CACA?

Que opina el senyor GUIU?

Accepta que la gent de CASSÀ poguem intervenir sobre si convé o no que es variï la grafia del nostre poble?

J. M. C.

ASSEMBLEA DE SOCIS

El passat dia 14 de maig, es celebrà l'Assemblea de Socis de l'Associació, per a tenir lloc la lectura i aprovació del esperat Programa Municipal, presentat per aquesta Associació, el qual no tingué cap esmena a objectar. Tampoc per part de cap membre de partit polític local, assistent a l'acte, s'aixecà la veu en temes d'importància, limitant-se a escoltar, segurament a prendre model i a pensar que el programa té molta raó, i que ells se sentien impotents en molts dels seus apartats.

Col·laboracions

A S P E C T E S D ' A B A N S I D ' A R A

Els anys que hom porta sobre les seves espatlles son com un feixuc farcell de records, guardats cautelosament i que surten sovint, arribant la memòria de fets passats que no tornaran més.

En la nostra joventut visquerem una època pròspera i prometedora, de virtuts generoses i activitats agermanades, donant una ambientació a la vida de benestar, dins les activitats de tots els estaments locals.

Recordem la "Penya Gatzara", sota la senyera de la qual s'hi acollia tota la joventut.

Es celebrava la festa patronica pel mes de Juny el dia de Sant Bonifaci. Sardanes, ofici, concert i ball de nit.

En l'esport hi tenia dos equips de futbol, en el teatre, dos grups escènics d'aficionats, una revista quinzenal escrita per fills de Caldes, feta amb il·lusió de joventut i impulsada amb braó, pel bé de la Vila. En el Casino, vetllades i balls on venien molt jovent de fora.

Aquelles festes majors! Caldes era considerada com la Vila, per antonomàsia, que oferia la més bonica festa major de la comarca i fins i tot de més enllà.

A l'estiu, recordar aquells "carrusels" tirats per un tronc de majestuosos cavalls, amb empleats uniformats, i cap a l'estació a esperar els estiuiejants que venien als Balnearis i xalets de Caldes.

I al cloure la temporada, qui no recorda aquells balls de comiat organitzats pels camarers i personal dels Balnearis.

Però tot allò passà i no tornarà més. El món ha sofert una convulsió trascendental. Costums que no hi son, tradicions que es perden, principis que s'obliden, i, tot, això més encara ha estat escumbrat per el vent huracanat del temps.

Una troballa que ens emocioni, un encís de

bosc, amb cants d'ocell, una alegria profunda, on podem trobar-ho...?

És que la matèria ha vençut a l'esperit? No es té l'afany de voler conuiuere sincerament dins d'una comunitat de Poble? Esmerçar amb generositat el bé i prosperitat de una vila, i més si és la nostra? No podem tenir l'esperança de gaudir en l'àmbit d'una gran família a l'imúls del benestar comú que dóna el treball i la llibertat d'executar-lo plenament i així crear l'ordre i el respecte entre tots.

Veritablement, Caldes ha eixamplat els seus voltants, omplint-los de viles i xalets, jardins i avingudes, extenent considerablement el seu radi urbanístic. Sí, fa bo de veure-ho i encara segueix amb un ritme ascendent. Això es meravellós.

Però veieu les tardes de les festes i l'aspecte de la vila té un tó melancòlic, trist. No es veu ningú, sembla talment una gàbia sense ocells.

No es veu un ambient festiu, bellugadís, de gent jove que pogués donar un aire alegre de festa. La vila està orfe de l'animació de la joventut. El jovent va a fora a cercar el que no té ací.

Qui pogués veure altre vegada les estampes festives d'una segona "Penya Gatzara"! !

Pot ser degut a que manca caliu per donar escalf a l'entusiasme; manca generositat per a donar vida a les iniciatives de la joventut, manca atreure altre volta a la gent jove perquè sense moures del poble tinguin ací tot o gran part del que van a cercar a fora. Sols així podran reeixir les festes que donen ambient popular a les festes.

Amb voluntat i afany creiem que es podrà obrir una nova fisonomia a l'ambient festiu que dóna la joventut a tota la societat ben organitzada.

J. VINYALS SOLÀ

LA SARDANA PER CATALUNYA

Enguany es compliran quaranta anys de la desfeta que va arrabassar a Catalunya la personalitat nacional, i als catalans la llibertat, la llengua i els costums.

Només la fe insubornable del nostre poble, perseverant en l'esforç de mantenir encesa la flama de l'esperança, ha permès de retrobar la veritable personalitat del país, encara no prou completa pel que enyora la voluntat, però suficient com per a pensar que tants treballs i tants esforços no han estat inútils.

HEM RECUPERAT ELS SÍMBOLS I EL NOM DE LES COSES.

ARA ENS CAL RECUPERAR LES COSES QUE S'EMPAREN SOTA ELS NOMS I ELS SÍMBOLS.

En la nit fosca del descoratjament, la llumeneta titil·lant de la Sardana fou la primera clarícia que va guiar els passos dels qui, anorreats i oprimits, es resistien a considerar-se vençuts.

Fou una tasca lenta i feixuga, plena d'entrebancs i de perills, que ningú no gosarà desmentir.

La Sardana, però, senzilla i humil, va congriar el delit del poble, i d'aquella tasca féu una gloriosa anella de germanor on els catalans manifestaven llur fe i esperança, oferint-se mans esteses i braços oberts com a senyeres vivents de la pàtria perduda.

Ara és l'hora de dir tot el que Catalunya deu a la Sardana i els catalans als sardanistes.

Ara és l'hora que tots els qui d'alguna manera han contribuït al fet que el nostre poble torni a sentir com a poble, a pensar com a poble i a exigir com a poble, tasca en la qual la Sardana ha estat capdavantera, s'acoblin en un testimoniatge de desgreuge a la Pàtria i d'homenatge a la Sardana.

TOTHOM HI ÉS CRIDAT!

Sardanistes, dansaires, excursionistes, castellers, cantaires, folkloristes, poetes, escriptors, artistes, músics... Infants, nois i noies, homes i dones... CATALANS!

L'ANY 1979 SERÀ L'ANY DE

L'Homenatge Nacional de Catalunya a la Sardana

i no hi ha cap altre data més encertada per a retre aquest homenatge que la Diada de la Sardana en escaure's el vintè aniversari de la seva institució.

A totes les viles, a totes les ciutats, a totes les comarques, un homenatge. I a Barcelona, Cap i Casal,

l'homenatge oficial el dia 22 d'abril,

al qual acudiran representacions de tota mena d'entitats, d'organitzacions i dels estaments de Catalunya.

Des d'ara, en acte de servei, incorporeu-vos a l'homenatge!

Febrer de 1979

Recepció d'adhesions de Corporacions,
d'Entitats i Personals a:

Col·lectiu d'Entitats Organitzadores

Apartat de Correus núm. 2335

BARCELONA

COL·LABORACIÓ ESPORTIVA

EL CAS ROCHE

A conseqüència de la lesió i derrota que va sofrir Orantes en el passat "Open" dels Estats Units, celebrat a Flushing Meadow, un prestigiós periòdic del país publicà un article dient, entre altres coses, que si en el tennis com en el ciclisme existissin els premis a la desgràcia, l'espanyol en tindria les seves vitrines plenes.

Sí, desgraciadament, el nostre número u ha estat un home molt perseguit per l'infortuni. És una veritable pena que la seva ciència tennística, que ningú li pot negar, no s'hagi vist recolzada moltes vegades per unes fermes facultats físiques, i una espurna de bona sort.

Amb tot, cal tenir en compte que no solament "Manolo" ha vingut essent víctima de les lesions. La història del tennis ha donat bastants casos de jugadors que han contemplat, impotents, com la seva carrera es truncava a causa d'unes dolences, d'una operació, ect. Dintre del capítol d'aquests homes que porten la dissort escrita sobre les seves carns, crec que mereix punt i apart la figura de l'australià Tony Roche.

Només s'han de fullejar les pàgines que componen l'història del jugador de les antípodes per a comprendre de quina manera, o millor dit, de quina cruel manera la fatalitat es va fixar sobre la seva persona.

Roche estava considerat per els grans científics del món de la raqueta com el successor del seu fabulós compatriota, Rod Laver. Ho posseís tot per a ser-ho: classe, condició física... i s'emotllava a totes les superfícies, cosa de la que molt pocs poden presumir. Entre els anys 1965 i 1967, jugà tres vegades consecutives la final de Roland Garros, a París, de les que només va poguer guanyar la del 1966, a Gulyàs, per 6-1, 6-4 i 7-5 les altres dues les perdé amb Fred Stolle i Roy Emerson).

A l'any 1968, desplegant el millor tennis del torneig, encaçà la finalíssima de Wimbledon; emperò Rod Laver, que llavors travessava un dels moments més brillants de la seva vida esportiva, li va tancar impacablement les portes de la glòria.

A la següent temporada del seu important fracàs a l'All England Club londinenc, disputà, també a Laver, el títol de Forest Hills, sortint igualment derrotat. Dotze mesos després va repetir la gesta de plantar-se a la final dels Campionats Internacionals dels Estats Units, essent aquella vegada Ken Rosewall l'encarregat de guillotinar les seves il·lusions.

Sis grans finals dels més prestigiosos torneigs del "Grand Slam" i una sola victòria. No obstant l'australià era relativament jove (26 anys) i podia mirar l'avenir amb l'esperança de conquerir un dia tot el que fins llavors la sort i els seus compatriotes li havien negat.

Però quan el seu joc anava a encaçar el punt més culminant, amb l'arribada de la seva maduresa, una llarga cadena de lesions, en el colze i a l'esquena, l'obligaren a retirar-se intermitentment de la gran competició fins deixar-lo convertit en una ombra de sí mateix. Tony Roche va passar per el quiròfan dels millors cirurgians del món, sense trobar el remei definitiu per al seu malmenat organisme. I així varen anar transcórrint els que en teoria tenien d'ésser els dies

(segueix)

més bons de la seva vida en el terreny esportiu. Desesperat, veient que el procés de recuperació que seguia era negatiu, decidí viatjar a les Filipines per a posar-se a les mans d'un enciser que mesos abans havia operat amb èxit al seu entranyable amic i company de dobles, John Newcombe.

Molt recuperat, a l'any 1974 va retornar a les pistes aconseguint triomfs que ja semblaven definitivament segellats per a ell. En el 1975 arribà a les semifinals de Wimbledon on només Arthur Ashe, que hores després es proclamaria campió, fou capaç de derrotar-lo en un partit sensacional.

Des d'aquell estiu les seves aparicions al primer plànol han estat bastant esporàdiques. Fa dues temporades, per exemple, va formar amb l'equip "aussie" de Copa Davis que reconquistà l'Ensaladera; i l'any passat va adjudicar-se el torneig del Queen's Club, considerat com l'antecamera del seu somni impossible: Wimbledon.

Cada vegada que repasso la biografia del gran "as" oceànic un interrogant es desperta en el meu pensament: Fins a on hauria arribat Tony Roche d'haver-se vist respectat per les lesions?

Sé que mai podré conèixer la resposta exacta d'aquesta pregunta; però tinc el convenciment de que si la sort hagués decidit acompanyar-lo, a l'aurèola de ser reconegut com un dels més extraordinaris doblistes que han existit —amb Newcombe han guanyat els títols més importants d'aquesta especialitat en diverses ocasions—, tindriem de cercar el seu nom entre els vint millors tennistes de "singles" de totes les èpoques.

R. VIDAL

Soluciones a los pasatiempos del nº 28:

Crucigrama: C L A V I C U L A S
 A L B O R O T A D O
 R O N Z A L x T A N
 I R E x D O C E N A
 C E G U E R A x x T
 A x A R x x N O T A
 T O C A L O S x R x
 U T I L I D A D E S
 R E O x A R I E T E
 A O N I D E S x A L

Jeroglífico:

"Importado de Italia"
 (I, M, Por, Ta, Do, D, I, Talia)

Solución a los pasatiempos del nº 29:

Damero: A.GUSARAPO.-B.ABALORIO.-C.REGENERAD.-D.CENTINELA.-E.INSINUAS.-
 F.AVAROS.-G.LOSASES.-H.OPALO.-I.ROMPELES.-J.CDLV.-K.ALMUD.

Conjunto: "Para los barcos de vela

Sevilla tiene un camino;

por el agua de Granada

sólo reman los suspiros."

(F.García Lorca, "Baladilla de los tres ríos" del
Poema del cante jondo)

ENTRETENIMENTS

DAHEROGRAMA CONCURSO

(En las soluciones deben constar las palabras de las definiciones y el texto completo del Damero.)

1-A	2-E		3-F	4-J	5-C	6-I	7-E	8-J	9-E		10-G	11-E	12-H	13-F	14-E	15-I
16-G	17-H	18-D	19-A	20-F	21-C		22-I	23-B	24-F		25-I	26-J	27-B	28-J	29-H	
30-H	31-E	32-B	33-I	34-A		35-C	36-I	37-D	38-J	39-C	40-E		41-G	42-B		43-A
44-F	45-H		46-E	47-C		48-J	49-B	50-I		51-J	52-I	53-G	54-A	55-J		56-B
57-J	58-D	59-C	60-H	61-F		62-A	63-C		64-H	65-G	66-G	67-D				

Para solucionarlo, encuentre las palabras correspondientes a las definiciones y trasládelas al casillero según su número. Una vez completo, podrá leer unos versos del poeta cuyo nombre y apellido formarán las iniciales de las palabras definidas.

DEFINICIONES

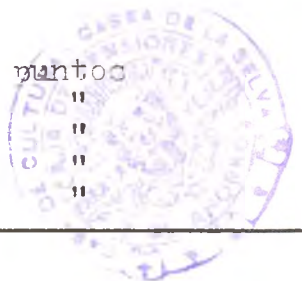
- A. _____ Lisas
- B. _____ Fig., astuto, sagaz (Al revés)
- C. _____ Opresión, ansia, aprieto, aflicción, congoja.
- D. _____ Novillo que no pasa de dos años.
- E. _____ Hábil, experta.
- F. _____ Rencor, mala voluntad.
- G. _____ Mamífero ruminante de los Andes, parecido a la llama.
- H. _____ Enderezan, levantan en alto.
- I. _____ Ridículos, extravagantes.
- J. _____ Consíguelo, ló malo.

Ganador nº 29:

Joan Borrell

CLASIFICACION

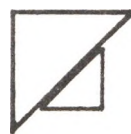
Joan Borrell	25	puntos
Teresa Batlle	25	"
Joaquim Cateura	25	"
Xavier Codolà	25	"
Rosa Frigolé	25	"

RESTAURANTE

Can Geli

Carretera N2 km. 709
Tel. 47 02 75
CALDAS DE MALAVELLA

FIGUERAS

San Gerardo, 11 - Mayor, 19
Tels. 47 00 57 - 47 03 48
Caldas de Malavella (Gerona)

Pintura - Decoración - Droguería

TALLER DE FUSTERIA

Josep Suru Vila

C/. Verneda, s/n
Tel. 46 10 66

CASSA DE LA SELVA

DOMINGO

CONSTRUCTOR DE OBRAS

**VENTA DE PARCELAS
Y CHALETS**

Teléfono 470262
Ctra. de Llagostera, 30 Caldas de Malavella

AJUDEU-NOS

A MANTENIR LA NOSTRA POSICIO DE CRITICA INDEPENDENT
FENT NOUS SOCIS

SOLLICITO LA INSCRIPCIO COM A SOCI DE L'ASSOCIACIO DE VEÏNS

Nom

Adreça

Telèfon

Edat Professió

Signat

AJUDEU-VOS!

CAR L'ASSOCIACIÓ ÉS VOSTRA

BIBLIOTECA CAIXA PENSIONS